

BUŠURELO
& ŽUŽUL

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Na broj: St-3031/2016

Razlučni vjerovnik: KPB Immobilien GmbH sa sjedištem u Austriji, Beč, Wachtergasse 1/11, OIB: 47243516908, koje zastupaju Boran Bušurelo i Ana-Marija Žužul Horvat, odvjetnici u Odvjetničkom društvu BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Erazma Barčića 12

Stečajni dužnik: TRICON d.o.o. u stečaju, Zagreb, Masarykova 11, OIB: 53326246742

ŽALBA RAZLUČNOG VJEROVNIKA
protiv rješenja poslovni broj: St-3031/2016 od dana 31.5.2021. godine

e/
punomoć u spisu
prilozi

I Rješenjem naslovnog suda pod poslovnim brojem: St-3031/2016 od dana 31. svibnja 2021. godine određeno je pod točkom I da se iz iznosa kupovnine od 870.379,70 kn ostvarene prodajom nekretnine u postupku prodaje predmeta prodaje u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem: Ovr-7422/2018 i to nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižnog odjela Zagreb, zk.ul.br. 107669 k.o. Grad Zagreb, namiruju se troškovi unovčenja iz odredbe članak 254. Stečajnog zakona u iznosu od 445.850,64 kn te razlučni vjerovnik u iznosu od 315.420,67 kn.

Pod točkom II citiranog rješenja određeno je da se iz iznosa kupovnine od 52.553,57 kn koji predstavlja troškove postupka iz odredbe članka 254. Stečajnog zakona, ostvarenih prodajom nekretnina u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem: Ovr-6447/2015 i koji iznos je uplatio razlučni vjerovnik na ime troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 52.553,57 kn u postupku prodaje predmeta prodaje i to nekretnina upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižnog odjela Samobor, zk.ul.br. 3076 k.o. Sveta Nedjelja, zk.ul.br. 4152 k.o. Sveta Nedjelja, namiruju troškovi unovčenja iz odredbe članka 254. Stečajnog zakona u iznosu od 52.553,57 kn.

Odvjetničko društvo BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o.
IBAN: HR642360001102583959 kod Zagrebačke banke d.d.

Temeljni kapital društva u iznosu od 350.000 kn uplaćen u cijelosti.
Osobe ovlaštene za zastupanje: Boran Bušurelo i Ana-Marija Žužul Horvat.
Društvo je upisano u registar Trgovačkog suda u Zagrebu.

OIB: 53691564066
Ulica Erazma Barčića 12, Zagreb

Tel. 01 4831 535
Fax. 01 4831 536

Citirano rješenje je sukladno odredbi članka 12. Stečajnog zakona objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 31. svibnja 2021. godine, slijedom čega se smatra dostavljenim razlučnom vjerovniku protekom dana 8. lipnja 2021. godine.

Slijedom navedenoga, razlučni vjerovnik u zakonskom roku podnosi žalbu protiv rješenja naslovnog suda poslovni broj: St-3031/2016 od dana 31. svibnja 2021. godine **u cijelosti, iz svih žalbenih razloga.**

II Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, u ovom postupku se ne primjenjuju odredbe aktualnog Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/15, 104/17; nastavno: SZ/17), već odredbe prethodnog Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015; nastavno: SZ/96).

Ovo stoga što je **odredbom čl. 441. st. 1. SZ/17 izričito propisano kako će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama SZ koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja**, dok je odredbom čl. 441. st. 2. SZ propisano da se, između ostalog, **odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ/17 iznimno primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu toga Zakona.**

Sukladno čl. 80. Ovršnog zakona, ovršne radnje kojima se provodi ovrha na nekretnini su: **zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi**, utvrđenje vrijednosti nekretnine, prodaja nekretnine i namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

Budući je:

- **stečajni postupak** nad ovršenikom **otvoren** rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-3031/2016 dana **13.04.2017. godine**,
- **nesporno da su zabilježbe pokretanja sva tri predmetna ovršna postupka upisane u zemljišne knjige prije stupanja na snagu novog SZ/17**, tako je: za nekretnine u k.o. Sveta Nedjelja upisana zabilježba ovrhe dana 18. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-16706/2015; za nekretnine u k.o. Lovran upisana zabilježba ovrhe dana 5. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-2873/15 Ozn. Z-4410/15; za nekretninu u k.o. Grad Zagreb upisana zabilježba ovrhe dana 24. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-25439/15;

jasno proizlazi kako se **u ovom postupku sukladno odredbi čl. 441. st. 2. SZ/17 primjenjuju odredbe ranije važećeg Stečajnog zakona, SZ/96, koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovršnog postupka.**

Navedeno je izričito potvrđeno i praksom VSRH - rješidbe VSRH Gr1 299/16-2 od 23.02.2017. i Gr1 174/17-2 od 26.04.2017. – dakle, najviši sud naše sudbene vlasti već je zauzeo stajalište suprotno stajalištu prvostupanjskog suda.

Tako u odluci Gr1 299/16 VSRH navodi „kako su ovršne radnje započete prije stupanja na snagu SZ (Narodne novine broj 71/15), dakle prije 01. rujna 2015, to proizlazi da u ovom

konkretnom slučaju sukladno odredbi čl. 441. st. 2. SZ ne primjenjuju odredbe čl. 169. st.5-8. SZ-a, pa je za postupanje u ovoj pravnoj stvari nadležan Općinski građanski sud u Zagrebu."

U odluci Gr1 174/17 VSRH navodi „...nema mjesta iznimnoj primjeni odredbi čl. 169. st. 5. do 8. SZ u ovoj ovršnoj stvari u smislu čl. 441. st. 1. SZ, već je za postupanje u ovom predmetu...nadležan Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, kao sud koji je prije otvaranja stečaja nad ovršenikom već proveo ovršnu radnju zabilježbe rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi.

Nadalje, vezano uz troškove unovčenja i „stari“ Stečajni zakon koji je trebalo primijeniti, odredbom čl. 98. st. 5. SZ/96, propisano je, između ostalog, da će **prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka.**

Dodatno, odredbom čl. 164. st. 2. SZ/96 je propisano da ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnog namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njezinu prodaju prema odredbi st. 1. navedenog članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

Iz navedenog proizlazi kako se i u konkretnom slučaju predmetna nekretnina prodaje prema pravilima ovršnog postupka odnosno na način propisan mjerodavnim odredbama Ovršnog, a ne Stečajnog zakona.

S obzirom da se predmetna nekretnina prodaje prema pravilima ovršnog postupka, to se **sukladno odredbama čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona iz prodajne cijene namiruju one osobe koje su navedene u čl. 112. Zakona**, dok se iz iznosa dobivenog prodajom namiruju prvenstveno, i to sljedećim redoslijedom:

1. troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (pod uvjetom da su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i da se dokazuju ovršnom ispravom).

Iz navedenog stoga jasno proizlazi kako **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji (tako i Županijski sud u Zagrebu, posl. broj: Gž Ovr-1649/2017-5, u privitku), a ne i troškovi iz čl. 254. Stečajnog zakona.** Odredbom čl. 98. st. 5. SZ/96, propisano je, između ostalog, da će **prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka.**

Štoviše, VSRH je u svojoj rješidbi broj Rev 938/14-3 od 6.07.2016., na pitanje po pravilima kojeg postupka se nastavljaju i vode prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su prije pokretanja otvaranja stečajnog postupka pokrenuli razlučni vjerovnici, izričito dao odgovor kako takve postupke nastavlja i provodi ovršni sud prema pravilima ovršnog (dakle, ne stečajnog) postupka.

Kao potkrjepu svojega pravnog shvaćanja, razlučni vjerovnik **ističe i praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske**, drugostupanjskog suda koji će odlučivati o osnovanosti ove žalbe, a iz čije prakse također proizlazi pravno shvaćanje od kojeg u postupku pod gornjim poslovnim brojem odstupa prvostupanjski sud. Naime, drugostupanjski sud u svojoj odluci - rješidba VTS RH PŽ-1890/13-3 od 6.03.2013. govori upravo o primjeni ovršnog zakona u situaciji kao što je opisana.

Dakle, iz navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe SZ/17, umjesto da je primijenio odredbe SZ/96, kao i odredbe Ovršnog zakona, slijedom čega je očito da je u potpunosti pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava.

III **Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da je postavljeni zahtjev stečajnog upravitelja za naknadom troškova osnovan.**

Imajući u vidu:

- da se sukladno čl. 441. st. 1. i 2. SZ/17 predmetni postupak nastavlja i vodi prema odredbama SZ/96,
- da se sukladno čl. 98. st. 5. i čl. 164. st. 2. SZ/96 predmetne nekretnine prodaju prema pravilima ovršnog postupka, dakle sukladno mjerodavnim odredbama Ovršnog, a ne Stečajnog zakona,
- da sukladno čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, nakon čega se iz prodajne cijene namiruje ovrhovoditelj,
- da se sukladno odredbi čl. 113. OZ-a porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodane nekretnine namiruju samo ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom,
- da stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju vezanu uz unovčenje predmetnih nekretnina, osim podneska kojim obrazlaže svoj navodni trošak čije podmirenje zahtijeva,

jasno je kako je postavljeni zahtjev stečajnog upravitelja za naknadom troškova **u cijelosti neosnovan.**

Razlučni vjerovnik ističe da odredba članka 113. OZ nije nejasna odredba pa da ima mjesta različitim proizvoljnim i neutemeljenim interpretacijama, na način da se razlučnom vjerovniku neosnovano nameću neke nove ili dodatne obveze, izuzev onih koje su propisane citiranom odredbom.

Razlučni vjerovnik posebno potencira da prvostupanjski sud nije točno ocijenio pozivanje stečajnog upravitelja na odredbe Stečajnog zakona o unovčenju stvari na kojima postoji razlučno pravo, s obzirom da se navedene odredbe primjenjuju jedino u slučaju kada u stečajnom postupku stečajni upravitelj unovčuje predmet na kojem postoji razlučno pravo. U konkretnom slučaju, a što je razvidno iz spisa predmeta, **stečajni upravitelj nije imao nikakve troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava, niti troškove unovčenja predmeta razlučnog prava (predmetne nekretnine) jer je sve te radnje proveo ovršni sud u ovršnom postupku**, a nisu provedene u stečajnom postupku.

Osim toga, na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova drugostupanjskog suda (a po pitanju obračuna troškova nakon unovčenja stvari i prava na kojim postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi) prihvaćeno je pravno shvaćanje po kojem se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava. Predmetno pravno shvaćanje prileži ovoj žalbi. Dakle, nema osnova za naplatu 5% na ime troškova utvrđenja razlučnog prava.

Iz navedenog proizlazi kako, čak i da je prvostupanjski sud odluku o troškovima postupka trebao donijeti pozivom na odredbe Stečajnog, a ne Ovršnog, zakona, stečajni upravitelj svejedno ne bi imao pravo na naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava.

Drugim riječima, postavljeni zahtjev stečajnog upravitelja za namirenjem troškova utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava je u svakom slučaju neosnovan u visini od 5% od ostvarenog iznosa kupovnine odnosno u dijelu koji se odnosi na potraživani trošak utvrđivanja predmeta razlučnog prava.

Međutim, s obzirom da su u konkretnom slučaju:

- predmetne nekretnine prodane prema pravilima ovršnog postupka,
- ovrhovoditelj kupac u 2 od 3 ovršna postupka, a koji je ujedno i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine,
- kupovnine određene u iznosu koji je za više od 50.000.000,00 kn manji od ukupnog iznosa tražbine ovrhovoditelja,

to se sukladno odredbama čl. 107., čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona iz prodajne cijene namiruju one osobe koje su navedene u čl. 112. Zakona, dok se iz iznosa dobivenog prodajom namiruju prvenstveno troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, odnosno porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (pod uvjetom da su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i da se dokazuju ovršnom ispravom).

Iz navedenog stoga jasno proizlazi kako **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji** (tako i *Županijski sud u Zagrebu, posl. broj: Gž Ovr-1649/2017-5*), a ne i troškovi koje stečajni upravitelj neosnovano potražuje u svojem podnesku.

Činjenica je:

- kako stečajni upravitelj u konkretnom slučaju nije poduzeo niti jednu relevantnu radnju vezanu uz utvrđenje i unovčenje predmeta razlučnog prava,
- kako **su sve radnje vezane uz utvrđenje i unovčenje predmeta razlučnog prava provedene isključivo u okviru pokrenutog ovršnog** (a ne stečajnog) postupka, i to na inicijativu ovrhovoditelja, odnosno u svakom slučaju bi djelovanjem isključivo ovrhovoditelja kao jedinog razlučnog vjerovnika i samo njegovom proaktivnošću, postupci bili okončani na isti način, neovisno o radnjama bilo koga, pa tako i stečajnog upravitelja,

- kako je ovrhovoditelj i nakon provedenih ovršnih postupaka ostao nenamiren u svojoj tražbini prema ovršeniku za iznos od više od 50.000.000,00 kn, a kako proizlazi iz obračuna koji prileži spisu.

Kao potporu svojih pravnih shvaćanja, stečajni vjerovnik dostavlja i rješidbu Županijskog suda u Zadru, poslovni broj: Gž Ovr-255/2019 od dana 24. travnja 2020. godine, a u kojoj je sud odbio prijedlog stečajnog upravitelja za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i troškova unovčenja predmeta razlučnog prava jer *„u konkretnom slučaju, a što je razvidno iz spisa predmeta stečajni upravitelj ovršenika nije imao bilo kakve troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava, a niti troškove unovčenja predmeta razlučnog prava, odnosno predmetne nekretnine na kojima se provodila ovrha, jer je **sve te radnje proveo ovršni sud u ovršnom postupku**, a nisu provedene u stečajnom postupku, pa neosnovano stečajni upravitelj ovršenika zahtijeva da mu sud odredi namirenje tih troškova.“*

Stoga su u cijelosti promašeni svi navodi stečajnog upravitelja o tome da bi isti potraživao naknadu **troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava, ili troškove unovčenja predmeta razlučnog prava (predmetne nekretnine).**

Nadalje, razlučni vjerovnik ističe da sve i kada bi se uzelo da stečajni upravitelj i ima pravo na naknadu i nagradu u postupku pod gornjim poslovnim brojem, **iste mu ne bi mogli biti dosuđene u iznosu koji stečajni upravitelj potražuje, budući da:**

- se stečajni postupak ne provodi radi namirenja stečajnog upravitelja, već radi namirenja stečajnih vjerovnika,
- je nagrada stečajnom upravitelju nužno vezana uz obujam i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavljao u predmetnom postupku, budući da odredba članka 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (Narodne novine, broj: 105/2015), propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. U pobijanom rješenju sud nije uzeo u obzir prilikom ispitivanja prava na nagradu stečajnom upravitelju činjenicu da je stečajni postupak otvoren u kasnom procesnom stadiju ovršnih postupaka (u fazi elektroničkih javnih dražbi i slično), u kojoj uopće nije nužna bilo kakva aktivnost dužnika, niti zakon traži da ovršenik sudjeluje.

Kao potkrjepu iznesenog pravnog stajališta, razlučni vjerovnik ukazuje na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-4793/2018, od dana 21. studenog 2018. godine, kao i rješenje Pž-4682/2020, od dana 12. studenog 2020. godine.

Razlučni vjerovnik posebno potencira činjenicu da je prvostupanjski sud, nakon što je ocijenio da je osnovan zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova u ukupnom bruto iznosu od 55.000,00 kn i za nagradu u ukupnom bruto iznosu od 432.572,42 kn, samo *naveo* da je nagrada stečajnom upravitelju *obračunata sukladno odredbi članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima*, ne obrazlažući uopće predmetnu odredbu i njezinu primjenu na konkretno utvrđeno činjenično stanje u prvostupanjskom postupku, odnosno ni na koji način se ne obrazlaže zašto je dosuđen baš taj iznos.

IV Jasno je da je prvostupanjski sud, između ostalog, počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona

o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; nastavno: ZPP), budući da rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito jer je izreka rješenja nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima rješenja, jer rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika.

Najjasniji izraz predmetne povrede prvostupanjskog suda vidi se u točki I izreke pobijanog rješenja, u kojoj prvostupanjski sud rješava da se iz iznosa kupovnine od **870.379,70 kn**, namiruju troškovi unovčenja iz odredbe članka 254. Stečajnog zakona u iznosu od **445.850,64 kn** i razlučni vjerovnik u iznosu od **315.420,67 kn**.

Razlučni vjerovnik je jednostavnom matematičkom operacijom došao do iznosa od **109.108,39 kn**, o kojima prvostupanjski sud **nije odlučio, a isti novčani iznos treba pripasti razlučnom vjerovniku kao jedinom vjerovniku koji se namiruje.** Dakle, oduzimanjem prethodno navedenih troškova unovčenja i dijela iznosa kupovnine iz kojega bi se trebao namiriti razlučni vjerovnik od cjelokupnog iznosa kupovnine, preostaje iznos od 109.108,39 kn, **a na što se prvostupanjski sud nije osvrnuo niti je isto obrazložio niti na jednom mjestu u cijelom rješenju.**

Štoviše, prvostupanjski sud je na stranici 6. pobijanog rješenja pokušao dati nekakav izračun, međutim, isti je u potpunosti nejasan i netočan. Sud uopće ne navodi koji je ukupni iznos novčanih sredstava koji leže na računu suda, pa da bi postojala polazišna točka za izračun. Postupajući na taj način, sud nije ni u mogućnosti točno utvrditi činjenično stanje.

Iz navedenoga jasno proizlazi da je sud pogrešno odredio namirenje troškova unovčenja i razlučnog vjerovnika, slijedom čega su utvrđenja u izreci pobijanog rješenja u potpunosti nezakonita.

V Slijedom svega navedenoga, razlučni vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud uvaži žalbu tuženika kao osnovanu, preinači pobijano rješenje na način da utvrdi kako ne postoji pravo na troškove unovčenja utvrđeno pobijanim rješenjem te da utvrdi da se iz iznosa kupovnine iz točke I i II pobijanog rješenja namiruje razlučni vjerovnik u cijelosti; a podredno da ukine prvostupanjsko rješenje i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu tuženiku parničnog troška na ime sastavljanja ove žalbe i parničnog troška na temelju odredbe članka 122.a ZPP-a.

Trošak

- Sastav žalbe protiv rješenja 11.537,50 kn + PDV 25%

U Zagrebu, dana 11. lipnja 2021. godine

Razlučni vjerovnik, po punomoćniku